Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

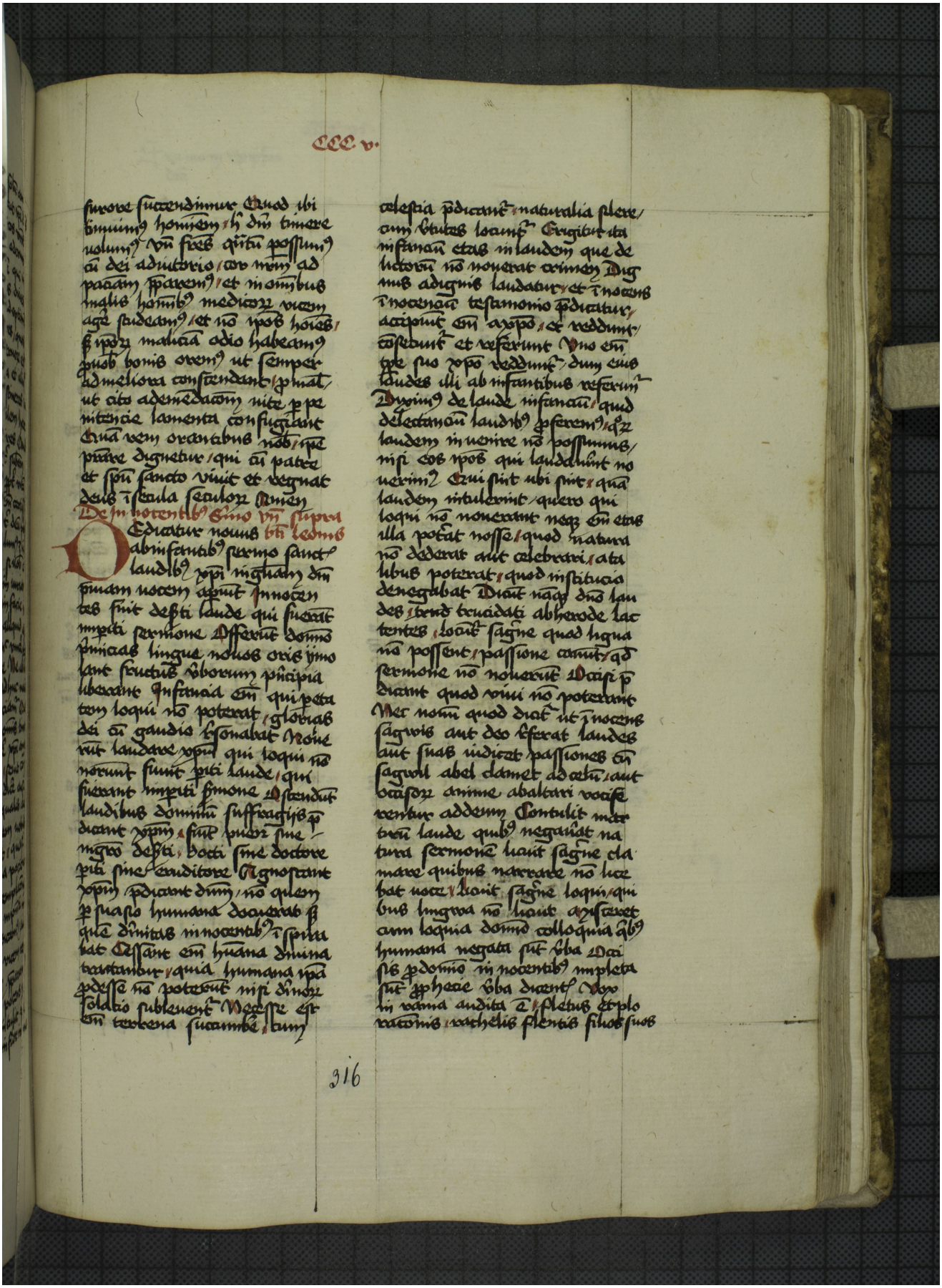

furore succendimur Quod ubi
timuimus homines, h dñm timere
uolumus? vñ fieri qñtū possumus
cū dei adiutorio, cū non ad
paucos sperem, et in omnibus
malis hominū medicorū uicem
agere studeamus, et nō ipos homines,
q ipos malicia odio habeamus
qui bonis orem, ut semper
ad meliora conscendant, p mat,
ut cito ademedacōm nite p pe
nitencie lamenta confugiant
cum ueri orantibus nos, spe
priare dignetur, qui cū patre
et spū sancto viuit et regnat
deus ī secula seculorū amen

De innocentib sermo viii supra

Educatur nouus hi ledmus
de infantib sermo sanct
laudib dñi nigham dñi
nuam uocem aguit innocen
tes finit dñi laude qui fuerat
impti sermone Offerunt domino
primicias lingue nouas oris ymo
lant fructus laborum principia
liberant Infantia enim qui pecta
tem loqui nō poterat, gloriam
dei cū gaudio resonabat Nōne
uit laudare dñm qui loqui nō
norunt finit pti laude, qui
fuerant impti simone Ostendit
laudibus dominū suffragiis p
dicant dñm, fiunt puri sine
mgro dñi, docti sine doctore
pti sine auditore Agnoscant
dñm, pdicant dñm, nō quem
p suasio humana docuerat q
quē diuitas innocentib ī spiritu
bat Cessant enim humana diuina
cantantur, quia humana ipa
pdesse nō poterant nisi diuine
solatio subleuent Necesse est
enim tentena succumbere, cum
celestia pdicant, naturalia silere
cum, bruta loquunt Ergitur ita
infantia etas in laudem que de
lectorū nō nouerat crimen Dig
nus adignis laudatur, et ī nocens
ī nocentū testimonio pdicatur,
accipiunt eum aspo, et reddunt
testantur et referunt Dno eum
que suo ropo reddunt, dum eius
laudes illi ab infantibus referunt
Dignum de laude infantum, quod
delectamōm laudib pferem, qz
laudem in uerire nō possumus,
nisi eos ipos qui laudauerunt no
uerim? Cui sint ubi sint, qua
laudem intulerint, quero qui
loqui nō noueram necz eū etas
illa potuit nosse, quod natura
nō dederat aut celebrari, ata
libus poterat, quod institucio
denegabat Dicit nacz dñs lau
des, bend teuadati abhercde lac
tentes, loquit sagne quod lingua
nō possent, passione canunt, qd
sermone nō noueruit Dicis p
dicant quod uiui nō poterant
Mer nōm quod dicit ut ī nocens
sagnis aut deo referat laudes
aut suas indicat passiones cū
sagnis abel clamet ad deum, aut
brasor anime abalcari uocis
ceruice addenn Contulit mar
tyrū laude quib negauit na
tura sermone hauit sagne cla
mare quibus narrare nō lice
bat uocē, hauit sagne loqui, qui
bus lingua nō hauit aysaiae
cum loquia domo colloquia qb
humana negata sut ba Dici
sis pdomino in nocentib impleta
sut pphetie ba dicent Nos
in ramis audita ī, pletus et plo
ratus, rachelis flentis filios suos